

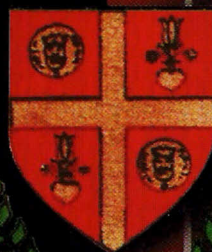
VÁMOSGYÖRKI

1929

SPORTEGYESÜLET

VÁMOSGYÖRK

75

ÉVES

Ritka pillanat, amikor egy ilyen léptékkal mért településen mint Vámosgyörk, 75 évre tekinthet vissza a sportélet. Sajnos írásos nyoma nincs a megalakulásnak, de elődeink vagy negyven évvel ezelőtt készítettek egy Vámosgyörk jelképét képező emblémát, melynek felirata 1929. Ezt azóta is az öltözőben őrizzük. Mi, utódok, elfogadjuk ezt, és innen számítjuk településünk sportjának megalakulását. Mindig akadt néhány sportember, aki vezetőként is felvállalta a labdarúgás, olykor a sakk, az asztalitenisz, majd később a teke sportágak bajnoki rendszerbe való szerepeltetését. Nagy múltú elődeim – Kiss Alajos, Huber Ferenc, Kalocsai András, Kiss István – elsősorban a labdarúgás népszerűsítését tartották szem előtt. De így van ez napjainkban is, hiszen néhány lelkes elkötelezett, labdarúgást szerető sportember életben tartja a sportot. A paletta időközben bővült és más sportágak is beléptek a versenyzési lehetőségek közé. Az amatőr szinten űzött sport is szolgálhatja az emberi lélek nyugalmát. A sportsiker önbizalmat, biztonságot nevelő tényező. Coubertin báró híres mondása napjainkban is igaz: „Nem a győzelem, a részvétel a fontos”. Nem mindenkiből lehet élsportoló, és állítom, aki aktívan sportolt amatőr szinten, az az életben is megállja a helyét. Hemingway is azt mondta: „A sport arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, hogy emelt fővel veszítsünk. A sport tehát mindenre megtanít!” Úgy éreztük, hogy erre az ünnepre – mert ez valahol ünnep – a teljesség igénye nélkül és „külső emberek” nélkül meglepjük Vámosgyörk sportbarátait egy kiadvánnyal. A kiadvány összeállításában segítettek régi sportolók, sportbarátok, akik emlékeikre hagyatkozva mondták el a történeteket. Az újkort kicsit rövidebbre fogtuk, mert ezt elgondolásunk szerint sokkal többen ismerik. Ez a kiadvány rólunk és nekünk szól, de nem jelenti azt, hogy utódaink ne foglalkozzanak vele, és néhány tíz év után erre alapozva készítsenek „bővített kiadást”. Úgy gondolom, amíg a sportban emberek szórakoznak és szórakoztatnak, igény lesz művelésére, és fennmaradását nem lehet megakadályozni. Utódainkat mi is neveljük a sport szeretetére, akár sportoló, akár sportvezető is legyen belőle. Támogassuk továbbra is Vámosgyörk sportját, ezen belül a legnagyobb szórakozást nyújtó labdarúgást. Végezetül csak annyit: az a célunk, hogy mindenki jól járjon a településen, ebben nekem erkölcsi felelősségem van, és ennek szeretnék megfelelni Vámosgyörk érdekében.

Toma István, VSE elnök

75 éves Vámosgyörk sportja. Az idősebbek (illetve jóval idősebbek) és néhány múltat ismerő volt sportvezető 1929-re teszi azt a dátumot, amiktől szervezett sporttevékenységről beszélhetünk. Ezen évforduló apropóján vállalkoztunk arra, hogy a teljesség igénye nélkül egy vázlatos áttekintést adjunk a község sportéletéről.

Néhány szórványos visszaemlékezés szerint már voltak az említett időpont előtt is próbálkozások. Egy-egy eseményhez, évfordulóhoz kapcsolódóan időszakos sportrendezvények. Több ilyen jellegű eseményt is emlegetnek (de főleg a legidősebbek emlékeztek ilyenekre). Biztosat nem tudunk ezekről a megmozdulásokról, mert semmilyen nyom nem maradt, sem írásos, sem egyéb – gondolunk itt fényképre – a résztvevőkről, szereplőkről, valamint az eseményt megtekintőkről.

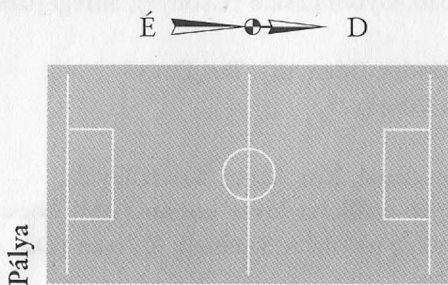
Nem az önkényesség miatt, hanem a történelmi hűség kedvéért is a labdarúgással kell kezdenünk az emlékekezést. Ez az a sportág, amely még ma is a legnagyobb tömeget mozgatja meg az ország részeiben. Nálunk is ez volt az első szakosztály. A későbbiekben aztán létrejött és kihagyásokkal bár, igen sikeresen szerepeltek a sakk szakosztály tagjai a különböző tornákon. Még később került megalakításra az asztalitenisz, valamint a teke szakosztály. Ezek a szakterületek rendszeresen részt vettek a bajnokságokban, illetőleg a különböző tornákon. El kell azt is mondani, hogy bár önálló szakterületként nem működött, de főleg a spartakiádokon nagyon jól szerepeltek az atlétikai számokban induló községünk fiataljai.

2

Talán még mindig a legnépszerűbb sportág, a többi sportrendezvénnel összehasonlítva a legtöbb néző kíváncsi még jelenleg is a mérkőzésekre, (bár egyes helyeken léteznek kivételek; pl.: kosárlabda, kézilabda, röplabda). Mivel szabályai egyszerűek, jól érthetőek, a múlt század első évtizedeiben vidéken is sorra jöttek létre a szakosztályok. Így volt ez a községünkben is. Az esemény pontos dátumát azonban senki sem tudja megmondani. Egy régebbi sportvezető utánanézett az adatoknak, és az ő információját, az 1929-es dátumot egyéb bizonyíték hiányában el kell fogadnunk. Természetesen ez nem jelent merev ragaszkodást az időponthoz, de azt igen, hogy ez valójában a szervezett formában beinduló sportélet kezdete hiszen nyilvánvalóan előtte is voltak már alkalmi és időszakos mérkőzések. Innen számítható lényegében a bajnoki szereplés. Hiányos ismeretünk miatt egy kissé önkényes megoldást választottunk a labdarúgás történeti ismertetéséhez. Nevezetesen az ismert három helyen létezett és most is meglévő pályához próbáltuk kapcsolni a személyeket, sportolókat. Természetesen a megoldás hiányossága, hogy többen kettő, sőt három helyen is szerepeltek. Ilyen formában nagy az átfedés lehetősége. Ezért elnézést kérünk, ha mindenki nem lesz megemlítve egyik vagy másik helyszínen. Ezek előre bocsátásával akkor nézzük, kiket is tekinthet a mai vámosgyörki sportélet elődeinek.

Az első ismert pálya Jakab Boldizsár háza mögött, a levante gyakorlótér mellett helyezkedett el.

Jakab Boldizsár háza

Dobó Katika út

Ez a létesítmény gyakorlatilag 1945-ig működött. Az alábbi névsorból kitűnik, hogy igen sokan játszottak a község színeiben. Ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy igen nagy népszerűségnek örvendett a sportág a falu fiataljainak körében.

Az alábbi játékosokat ismerjük név szerint:

Varga László, Sőregi István, Forgó Imre, Váczi István, Mezei György, Jerem Ottó, Finta Ger-

gely, Finta Péter, Lassú Lajos, Lassú Béla, Zombori Sándor, Zombori István, Kovács Béla, Medve László, Tóth Sándor, Seszták János, Gálik László, Sőregi Sándor, Gyóni László (Gárgyi), Gyóni János, Gyóni László (Csone), Tari Dezső, Szabó Vilmos, Kovács József, Lóczi János, Lóczi Imre, Szécsi Győző, Forgó Sándor, Forgó József, Nagy Sándor, Sőregi István (Lötyő)

A ludasi 3:0 győzelem után, 1947. június 5.

Álló sor: Kormos József, Szécsi Győző, Gyóni László (Csone), Sőregi József (Csumel), Gálik László, Gyóni János

Térdelő sor: Forgó Sándor, Sőregi Sándor (Menyus), Tari Dezső

Elöl ülők: Kása Tibor (Pubi), Szabó Vilmos

Az akkori vezetőség tagjai:

Sőregi Boldizsár, dr. Völcssei Cuppon Antal, Kiss Alajos, Fehér Gyula.

Az idegenbeli mérkőzésekre a csapat szállítása lovas kocsin (stráf kocsin) történt. A szállítást Fehér Gyula, illetőleg időnként Szedmák Kálmán (Darcsi) végezte.

A pályán esett meg ez a nevezetes eset: az egyik, Karácsond elleni mérkőzésen Gálik László annyira nehezményezte a játékvezetői döntést, hogy kiszaladt a szögletzászlóhoz, kihúzta, és a játékvezetőt hátra vágta a zászlónyéllel. A nyél kettétörött. A játékvezető pedig kiállította a játékost.

Az egyik vezetőségi tag sokáig emlegette: volt egy játékos, aki a csapatból

Budapestre igazolt, játszott az NB I-ben, majd Svájcba került és a svájci I. osztályban is futballozott. (Kiss Alajos volt aki a történetet mesélte, a játékos nevére pontosan nem emlékezett, de lehet, hogy Kardos volt a neve.)

1945-ös politikai változások következménye a földosztás volt. A tulajdonviszonyok megváltoztatásával új pálya létesült, ez volt a káposztás, melyet Nagy István (Csurkász) adott erre a célra. Ez a pálya a patak mellett helyezkedett el. Ez a hely arról is nevezetes, hogy egy időben itt volt a falusi fiatalok „fürdőhelye”.

A létesítmény a 40-es évek végéig működött.

Az itt szereplő játékosok:

Szabó Sándor (Sabroncs), Szabó Vilmos, Simon István, Sőregi József, Gyóni László, Kormos József (Kántor tanító), Forgó Sándor, Zombori Zoltán, Tóth Imre, Varga Gyula, Tari Dezső, Kása Tibor, Sőregi Sándor, Gálik László, Begala László (a helyi vasútnál dolgozott), Dobó István (a helyi vasútnál dolgozott), Kovács László, Tóth József.

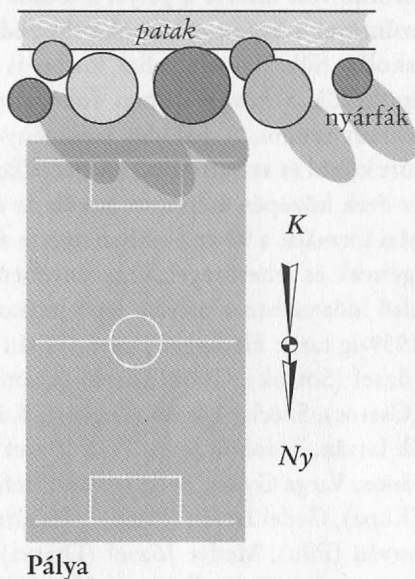
A vezetőség tagjai részben maradtak, részben az előző pályán említettek, illetve a vezetőség kibővült Váczi Béla, id. Hám László, Horváth Sándor, Gulyás József (sürgönyös) sporttársakkal. Ő hozott létre egy találkozót a Salgótarjáni Postás csapatával, melyet sikerült megnyerni 4:2-re a község csapatának.

A szállítás a már előzőekben említett módon történt.

Sokáig emlegették Sőregi Sándor (Menyus) híres mondását: Barátságos mérkőzésre került sor a szomszéd Adács csapatával. Itt védett a híres Széplaki, akit Csecse néven ismertek. (Munkatársak voltak a vasútnál Hatvanban.) Később magasabb osztályban, NB II-ben is védett. Amikor megkapta Menyus a labdát, a felpályánál odakiáltott az ellenfél kapusának: „Jövök Csecse!” és rúgott is két gólt, a 4:1 arányban megnyert mérkőzöset.

Az 1940-es évek végén épült meg a mai futballpálya. A helyén egy rendezetlen, dombos terület volt. Az árokparton földbevált kunyhók voltak. Itt dolgoztak időszakosan teknővájó cigányok, ezt a területet kellett rendbe tenni.

A pálya kialakításában sok sportszerető lakos, játékos vett részt. Az akkori,

1949. évi 8. osztályos tanulók, Fehér József tanító vezetésével, kb. 20 db kubikus taligával végezték a föld elhordását, egyengetését, hengerezését. A szintezést id.Tóth Kálmán végezte. A még meglévő néhány nyárfát is akkor ültették. (Körbe volt ültetve a pálya, a többit eltulajdonították.) A malac vásártér megszüntével a beton oszlopokat kiszedték, ideszállították, körbe beállították az iskolás fiúk. Dróthuzallal körbe is kerítették a sportpályát. A környéken építkezők a későbbiekben fokozatosan elhordták a kerítést, a végére nem maradt semmi. A fejlődés eredményeként a 60-as évek elején öltöző létesült, fűrt kúttal és szivattyúval. (A tisztálkodás azonban még lavórban történt.) A 70-es évek közepén átépítésre került az öltöző helyiség, fürdési lehetőség létesült. Mai formáját a 90-es években nyerte el, és természetesen folyamatosan alakul az igények és lehetőségek függvényében; pl. tekepálya, büfé stb. Az új pályán az első időszakban a pályára lépő játékosok (ez az időszak megközelítőleg 1958-1959-ig tart): Hádinger János, Orbán Kálmán, Szabó Sándor (Sabroncs), Sőregi József (Sottok), Gyóni László (Csonye), Benei Miklós (Maszek), Bella Sándor (Csatos), Széchy László (Legyes), Kocsis Sándor (Sasám), Eperjesi Zoltán, Deák István, Zömbök Jenő, Tóth József (Pullám), Pacsai János, Vágó József, Vágó János, Varga Gyula, Bella István (Stefi), Tóth Miklós, Tóth János, Gedei László (Kupa), Gedei István (Plöki), Mészáros Béla, Kovács Béla, Gedei Zoltán, Medve István (Pilu), Medve József (Dratva), Kiss Béla (Bilacs), Szedmák Béla, Szedmák András, Szegedi József, Hugai János, Fister János, Szabó János

A vezetőség tagjai voltak:

Kovács Dezső, Eperjesi Sándor, Kakukk Ernő, Szalkai István, Kergyik Ferenc, Kovács Béla, Tóth Imre (Ürgés), Kiss Alajos, Holló Zoltán.

Ez a játékos keret érte el fennállása óta a klub legnagyobb sikerét. 1958-ban semleges pályán, a Gyöngyösi Spartacus sporttelepén 4:1 arányú győzelmet aratott Szücsi ellen. Ezzel megnyerte a járási labdarúgó bajnokságot és a következő idényben magasabb osztályban (megyei II. osztály) indulhatott. Sajnos a legnagyobb negatív szenzációt is ők szállították. 1957-ben Gyöngyösoroszi elleni mérkőzésen a játékvezető ténykedését nem kísérte osztatlan siker, sem a játékosok, sem a szurkolók részéről. Kifogásként jó pár ítélet, meg nem adott gól merült fel, ami döntően befolyásolta az eredmény alakulását. Mérkőzés végén a feldühödött játékosok és a drukker megkergették a játékvezetőt. Széchy László a patak hídnál utolérte és erőteljesen hátsó fertályon rúgta. Tóth József (Pullám) meg akarta ütni, de célt tévesztett és lendület a földre vitte. Vágó János és társai teherautóval a kastélydombnál megállították, és répahányó villával alaposan helybenhagyták a bíró sporttársat. Ez volt a nevezetes bíróverés Vámosgyörkön.

1958-BAN JÁRÁSI KUPA-BAJNOKSÁGOT NYERT VÁMOSGYÖRK KÖZSÉG LABDARÚGÓ CSAPATA

Mivel a magasabb osztályban nem sikerült eredményesen szerepelni, sőt kiesett a csapat, stagnálás következett be a labdarúgóknál. A 60-as évek elején részben a vezetőség szervező munkájának, részben néhány régebbi játékos újra csatasorba állásának következtében az 1961-es idénytől ismét aktív lett a labdarúgó élet. A későbbi részsikerek is (azért részsiker, mert bár voltak nagyon jó évek, de több éves megszűnés és egyhelyben topogás is) innen erednek. Az pedig, hogy jelenleg a megyei bajnokságban szerepel a csapat, valamilyen formában ennek az alapnak is köszönhető. (Úgy mint a régi játékosok bekapcsolása a vezetésbe, valamint edzőként a sportkör segítése.) Lényegében az újraindulás, a viszonylag sikeres szereplés a 60-as és a 70-es években is három tényező összetevőjeként értékelhető. A régi csapatokban szereplők visszatérése, valamint az oda még a rendszeresen be nem kerülők alkották a csapat vázát. Vágó József, Fister József, Eperjesi Zoltán, Deák István, Zömbök Jenő, Horváth István (Szami), Vörös József, Lóczi László, Kiss József (Cukor), Galó István (Atya), Hádinger János, Szedmák József (Opi), Gedei László (Zöldgyík), Gedei Béla, Fister István, Tari József.

1962. augusztus 20., 5 éves találkozó

Az akkori helyi csapat ellen 4:1 arányban győzött a bajnokcsapat.

Álló sor: Szedmák Gyula, Pacsai János, Varga Gyula, Medve István (Pilu), Gyóni László (Csonye), Tóth József (Pullám),

Első sor: Bella Sándor (Csatos), Kocsis Sándor (Sasám), Medve János (Janó), Szabó Sándor (Sabroncs), Benei Miklós (Maszek).

1967. augusztus 20., 10 éves találkozó

Álló sor: Kovács László, Gyóni László (Csonye), Medve János (Janó), Széchy László (Legyes), Eperjesi Zoltán.

Alsó sor: Tóth József (Pullám), Kocsis Sándor (Sasám), Orbán Kálmán (Kamí), Pacsai János

Fekvő sor: Sőregi József (Sottok), Benei Miklós (Maszek)

Másik lényeges tényező a folyamatos utánpótlás nevelés. Az általános iskolai tanulmányok befejezése után majd minden évben egy-két játékos kopogtatott a felnőtt csapatba kerülés kapuján, ami a futball nagyfokú népszerűségét is alátámasztja. Közülük néhányan: Szécsi István (Bene), Gedei Zoltán (Kecske), Pataki János, Tímár László, Hugai Tibor, Nagy János, Major László, Nagy József (Leccsos), Toma István, Szedmák József, Sőregi István, Széplaki Gyula, Mihályi József (Zozí), Nagy Gábor, Fodor Péter, Szécsi József (Berber), Tóth László, Gyóni György, Mozsár János (Pincsó), Galó István, Juhász László, Tóth István.

Harmadikként igen jelentős volt az idetelepülők, illetőleg az ide igazolt játékosok (idegenlégiósok) csapatba kerülése.

Gulyás Sándor (Nagyfüged), Miksi János, Boros János, Sós Béla, Bozsik András (Adács), Bakrasz Illés, Dévai Sándor (Gyöngyös), Balázs Ferenc (Gyöngyöshalász), Rácz István, Petrik József, Nagy István, Veres Ferenc, Major Antal (Adács), Lőrincz Sándor.

Ebben az időszakban vezetőségi tagok:

Kiss Alajos, Kovács Dezső, Kakukk Ernő, Sőregi Boldizsár, Tóth Kálmán, Huber Ferenc, Kalocsai András, Lakatos János, Tímár László, Palla János.

Edzőként dolgoztak:

Tóth István (Adács), Rácz István, Kergyik Ferenc, Gyóni László (Csonye),

Ezen időszakban két részsikert ért el a sportegyesület, ami feltétlenül említésre érdemes. Az egyik ilyen az akkoriban évente megrendezésre kerülő ún. „Felszabadulás Kupa” megnyerése volt. 1966-ban Nagyrédén a torna 4 csapat részvételével zajlott és egy nap alatt került lebonyolításra. Nevezett csapatok Nagyréde (megyei I. o.), Gyöngyöstarján (megyei II. o.), Gyöngyöspata, Vámosgyörk (járási o.). A csapat Nagy János – Bozsik András, Lóczi László, Major László – Horváth István, Pataki János – Gedei Zoltán, Vágó József, Bakrasz Illés, Sós Béla, Boros János, edző: Tóth István

Az első mérkőzésen Gyöngyöstarján ellen Pataki János szabadrúgás góljával 1:0-ra nyert Vámosgyörk. A döntőben a házigazda Nagyréde ellen szintén nyertünk 3:1-re, ezzel miénk lett a kupa. Gólszerző: Boros János (2), Bakrasz Illés. Ezen időszakban több ilyen kuparendezvényen indultunk, de nyerni nem sikerült.

A másik igen jelentős részsiker volt a járási bajnokság megnyerése. Sajnos túl nagy jelentősége a sportsikeren kívül nem volt, mivel ebben az évben nem volt

feljutó a magasabb osztályba. Mindenképpen még meg kell említeni, hogy a falunk fiataljai közül sokan távol tanultak, és az adott helyen voltak igazolt játékosok. Közülük többen a nyári szünetben beszálltak a csapatba játszani barátságos mérkőzésen.

Álló sor: Huber Ferenc elnök, Tímár László, Kovács Gyula, Lóczi László, Horváth István, Mihályi József, Lakatos János intéző

Középső sor: Zömbök Jenő, Dévai Sándor, Nagy József (Lecsos), Szécsi István, Szedmák József, Pataki János

Fekvő sor: Nagy János (Bucu), Rácz István, Endréz György

A 70-es évek elején igen jó csapat alakult ki és célul tűzte ki a feljutást, ami végül is nem sikerült.

Ebben az időben játékosok voltak: Sőregi István, Tímár László, Szeszták Sándor, Nagy János, Rácz István, Szedmák József, Nagy József (Bógyi), Nagy József (Lecsos), Toma István, Mihályi József, Pataki János, Mozsár János (Pincsó), Szécsi István, Szécsi József, Domoszlai Sándor, Fodor Péter, Juhász László

Elnök: Kalocsai András

Intéző: Lakatos János

Játékos edző: Rácz István

1974-től 1977-ig a következő csapat szerepelt: Sőregi István, Szeszták Sándor, Bolyóczki Tibor, Szedmák István, Sőregi Béla (Csutak), Szedmák Mihály, Szécsi István (Bene), Nagy József (Lecsos), Nagy József (Bógyi), Mozsár János (Pincsó), Szécsi József (Berber)

Szerepeltek még Endrész Ferenc, Tóth István, Kiss László, Juhász László, Czímer Gábor, Sőregi Sándor

Elnök: Tímár László

Szertáros: Holló Zoltán

Játékos edző: Szécsi István (Bene)

A futballcsapat folyamatos fejlődését jelentette, hogy a fiatalok nagy számban vettek részt a csapatok munkájában, és az összekovácsolódás kapcsán az 1977-78-as járási B osztály bajnok csapatát ünnepelehtették.

Álló sor: Gyóni László (Csonye) edző, Tímár László elnök, Galó István, Mészáros Béla (Pumpa), Adorján László, Drabos István (Izsó), Gyóni György, Kiss László (Csi-ki),

Ülő sor: Nagy József (Bógyi), Bella István (Gusztai), Baranyi Sándor, Nagy József (Le-

csos), Szécsi József (Berber), Tóth László (Totya), Kocsis András, Sőregi Béla (Csutak), Zsurki István szakosztályvezető.

Elöl a táblával: Endrész Ferenc gazdaságvezető

Az 1980-ban szerepelt csapat: Mészáros Béla (Pumpa), Adorján László, Szeszták Sándor, Kiss László (Csiki), Sőregi Sándor, Bella István (Guszt), Drabos István (Izsó), Dobi Gyula, Oczella László, Drappos Lajos, Czímer Gábor, játéklehetőséget kapott még: Rácz István, Tippanócz György, Hajdú István, Banka József, Soltész József, Hullman Gábor, Szedmák László

Az 1978-as bajnokcsapatból 5 meghatározó játékos visszavonult.

Az 1980-as csapatból 3 játékos bevonult katonának. Az elnök lemondott, a csapat alaposan meggyengülve vágott neki a következő idénynek. Négy mérkőzést lejátszott, az eredmény elszomorítóan súlyos vereség volt. A sportelnök Kiss István vezetésével a csapat úgy határozott, hogy visszalép a bajnokságtól.

1982-től Bella István és Drabos István vezetésével kispályás bajnokságot szerveztek a községben. Bajnokságban 8 csapat indult, ebből 6 helyi volt. (Lendület, Szesztón Villa, Bizber, PFT, Vámosgyörki Öregfiúk, Barátság Tsz), a két helyre két adácsi csapat nevezett. Négy évig tartott a kispályás bajnokság, utána kissé ellaposodott, néhány játékos a Gyöngyös városi kispályás bajnokságba igazolt. Több tehetséges fiatal magasabb osztályba került (Fister József Miskolcra, Szedmák László, Hullman Gábor Gyöngyöstre).

*Gyűjtötte: Gyóni László
Erdélyi Béla
Nagy János
Toma István
Drabos István*

1989-ben a Községi Tanács VB. határozata értelmében és megkeresésére vállaltam a Vámosgyörki Sportegyesület vezetését. Első dolgom volt, hogy a pályát és öltözőt olyan állapotba kell hozni, hogy ott játszani lehessen, illetve az öltözési, fürdési lehetőség megoldódjon. Ezen munkákat 1990 tavaszára befejeztük. Közben folyamatosan szerveztük a labdarúgó csapatot. Először azokat kerestük meg, akik más településen játszottak. Az így kialakult mag kevésnek bizonyult. Megkerestük Jászárokszállás, Adács azon labdarúgóit, akik az elkövetkezendő időben szívesen játszanának Vámosgyörk színeiben. Így került hozzánk Kasza Béla, Miklós Antal, Banya József, Kovács Zoltán, Móczár Ferenc, Nagy László, Dobos Attila, Adácsról Veres Ferenc, Budapestről hazahoztuk Semsei Bélát. Az ifjúsági csapatot is sikerült összeverbuválni. Adottak lettek a feltételek a Gyöngyös-Hatvan körzeti bajnokságban való indulásra. Az 1990-1991-es bajnokságtól folyamatosan alakítottuk a csapatot. 1994-ben az egyesület történetében először bajnokságot nyert az ifjúsági csapat. Akik kiharcolták: Veres Miklós, Vadnai László, Révai Attila, Csontos Krisztián, Hornyák Norbert, Balázs Róbert, Hanzerik Csaba, Szabó Attila, Szabó Zoltán, Juhász József, Terenyei Tamás, Guba Zoltán, Varga Tamás, Varga Zsolt, Czímer Gábor, Pál Róbert.

A bajnokságban minden évben előre léptünk, mígnem az 1994-1995-ös bajnokságot megnyerte a csapat, és szereplési lehetőséget kapott a megyei II. osztályban. Az ifjúsági csapat ebben az évben 2. helyen végzett.

A játékosok névsora: Juhász Csaba, Ördög István, Bella István, Major Béla, Fodor István, Bakos Lajos, Dobos Attila, Toma Krisztián, Lukács László,

Szedmák László, Szabó Zoltán, Juhász József, Marsi Gábor, Marsi Zoltán, Juhász Richárd, Sütő Sándor, Varga Tamás.

A megyei II. osztályban is megállta helyét a csapat. 2002-ig minden évben a 8-10. helyen végzett. Váradi Zoltán megyei II. osztályú gólkirály is lett. Folyamatos volt az utánpótlás-nevelés, és a 90-es évek közepén megalakult a Góliát SE Vámosgyörk, Szedmák László vezetésével. A Góliát SE Vámosgyörk országos versenyt is nyert korosztályában. Az ifjúsági csapat mindig tehetséges fiatalokból állt, de a dobogóra csak háromszor sikerült felkerülni. Széchy László vezetésével bronzérem született a 2000-2001. évi ifjúsági bajnokságban. Egy évvel később Váradi Rudolf vezetésével az ifjúsági csapat megnyerte a megyei II. osztályú bajnokságot. Az ifjúságiak közül két megyei gólkirályunk is volt Széchy Ádám és Nagy Máté személyében.

Álló sor: Major János, Major Tamás, Nagy Máté, Gréczi László, Gréczi Péter, Nagy Krisztián, Szedmák Gergely, Czímer Szabolcs, Kiss Norbert, Czene Attila, Szedmák István

Guggoló sor: Kovács Imre, Kiss Dániel, Kiss Gábor, Molnár Tamás, Loboda Péter, Lakatos Csaba, Baranyi Gábor, Tábi Zsolt, Medve Szabolcs

Középen fent: Váradi Rudolf edző

Középen lent: Konyári Gábor

2002. év nyarán határozta el a vezetőség, hogy az állóvízből ki kell lépni, ha szükséges más településről kell igazolni játékosokat. Így találtunk rá Matus Miklósr, aki lelkesedésével, futbollszeretetével egy jó csapatot alakított ki. A csapat megnyerte a 2002-2003. évi megyei II. osztályú bajnokságot. A település életében először volt megyei I. osztályú csapat. Az ifjúsági csapat bronzérmes lett ebben a bajnokságban.

Álló sor: Dr. Ördög István HELASZ elnökségi tag, Kovács László játékvezető ellenőr, Toma István elnök, Bődör Balázs, Komjáti Péter, Juhász Csaba, Reviczki Péter, Szűcs Gyula, Takács Gábor, Váradi Zoltán, László Tamás, Varga Attila, Major Béla, Matus Miklós edző

Guggoló sor: Sőregi Zoltán, Marsi Gábor, Széchy Ádám, Toma Krisztián, Incze Tamás, Váradi Attila, Czímer Szabolcs, Nagy Máté, Konyári Gábor

Fekszik: Kelemen Krisztián

A 2003-2004. évi bajnokságban újoncként a 7. helyet szerezte meg a csapat. Ebben az évben szerepelt serdülő csapat elsőként Vámosgyörk színeiben. Köszönhető a Góliát SE működésének, minden zökkenő nélkül vették az akadályt, és a megyei I. osztály nyugati csoportjában bronzérmet szereztek.

Játékosok névsora: Csík Dávid, Nagy Alex, Szedmák Bence, Rézműves László, Csörgő Tamás, Farkas Attila, Kalányos Károly, Sőregi Zoltán, Barkóczi

László, Halász Gábor, Lukács Krisztián, Flaskó József, Lakatos Gábor, Galambos Róbert, Ördög Gábor, Gergely Péter, Galó Dániel, Medve Dávid.

Az előlépés érdekében mindent megtesz a vezetőség. A 15 év alatt kiemelkedő munkát végeztek a Sportegyesület Labdarúgó Szakosztályáért: Horváth László, Szedmák László, Tari István, Blaskó István, Nagy László, Gyóni István, Szedmák István, Mozsár Gábor, Tóth József, Tóth János, Tóth Sándor, Szegedi Béla, Nagy István, Széchy László, Váradi Rudolf, Major Béla, Kiss Ferenc, Jász Sándor, Miksi Béla, Matus Miklós, Tóth Lajos, elnökként Toma István.

Az elmúlt 75 évben magasabb osztályban játszottak.

Zombori István Budapesti Ganz Mávag NB II. , Sőregi József Budapesti Pénzügyőr NB II., Gyóni László Jászapáti VSE Megyei I., Sőregi Sándor Hatvani VSE NB II., Kása Tibor Hatvani VSE NB II., Bella István Gyöngyösi Váltógyár Megyei I., Tóth László Gyöngyösi Honvéd-Zalka SE Megyei I., Zirc-Dudar Megyei I. Toma István Adács Megyei I., Gyóni György Adács Megyei I., Szécsi József Gyöngyösi Spartacus NB II., Adács Megyei I., Szeszták Sándor Domoszló Megyei I., Kossuth KFSE NB II., Szedmák József Karikás SE, Szedmák László Gyöngyösi Spartacus Recsk, Jászárokszállás, Hullman Gábor Gyöngyösi Spartacus, Fodor Péter Gyöngyösi Spartacus NB II., Budapesti Honvéd NB I., DVSC NB I., Fister József Budapesti Honvéd NB I., Kazincbarcikai Vegyész NB II., Nagy Gábor Miskolci VSE NB II., Toma Krisztián Gyöngyöshalász Megyei I.

Vámosgyörk Sportjáért kitüntetettjei:

1998. Toma István VSE elnök

1999. Szedmák László Góliát SE Vámosgyörk edzője

2000. Góliát SE Vámosgyörk

2001. Teke csapat

2002. Ifjúsági labdarúgó csapat

2003. Felnőtt labdarúgó csapat

*Gyűjtötte: Toma István
Gyóni László*

Vámosgyörkön hagyományai vannak a sakk sportnak. Élénk sakkélet folyt a faluban, ami az akkori főjegyzőnek, Huszár Bélának köszönhető, aki patronálta a sakkozókat és versenyre is elkísérte a csapatot. 1957-1960 között különösen felélénkült a sport, amikor is járási versenyeken, falusi spartakiádokon vett részt a csapat, sőt mint egyik legjobb vidéki csapat az országos falusi spartakiádra is meghívták, ahol tisztes eredményt értek el (második, harmadik helyezést).

Széles körű levelező játszmákat bonyolítottak több külföldi csapattal. A csapat tagjai a lakosságból kerültek ki, mert élénk sakkélet folyt a Galó féle vendéglőben. A versenyző csapatot dr. Kassay Tivadar körzeti orvos, Sőregi István MÁV alkalmazott, Horváth Sándor MÁV alkalmazott, Szedmák Imre MÁV alkalmazott, Repka József tanító alkották. Későbbiekben bekapcsolódott Csaba József főkönyvelő, Rácz Imre MÁV alkalmazott, Lóczi István kiterőgyári dolgozó.

Balról jobbra: Dr. Kassay Tivadar, Sőregi István, Horváth Sándor (A képet Sőregi István özvegye bocsátotta rendelkezésünkre.)

1962-ben, a járási spartakiád félidejében (az idős csapat gyenge játéka miatt?) került sor a sakks csapat fiatalítására. Ekkor játszott először a 15 éves Horváth Tibor és Gyóni István, a 17 éves Gyóni Béla. A kialakuló új csapatban szerepelt az akkor 17 éves Nagy Pál József, a 20 éves Lóczi István. Eredmény: a selejtező csoport megnyerése után a döntőben 2,5:1,5 vereséget szenvedtünk Mátrafüredtől. A sakkozásszerű bemutatkozás után Vámosgyörk sokáig meghatározó szerepet játszott Gyöngyös járás sakkéletében. Hosszú lenne felsorolni az eredményeket, ezért a megyei spartakiádokon elért eredményeket ismertetem. (Heves Megyei Könyvtár archívumából válogattam az anyagot.)

1963. Megyei spartakiád döntő 2. hely Horváth Tibor

1966. Megyei spartakiád döntő 1. hely Vámosgyörk

1967. Megyei spartakiád döntő 3. hely Vámosgyörk, Gyóni István, Lóczi István, Gyóni Béla, Nagy Pál József

Egyéni első Horváth Tibor

1968. Megyei döntő 1. Vámosgyörk

1969. Megyei döntő 2. Vámosgyörk

1971. Megyei döntő 4. Vámosgyörk

A kimutatást 1971-ig végeztük.

1972. Járási döntő egyéni 2. Gyóni István

1974-től 1981-ig a Gyöngyösi VOLÁN megyei II. osztályú csapatában játszottak a vámosgyörki sakkozók.

1978-ban kezdtem el foglalkozni a Kultúrházban a vámosgyörki fiatalokkal.

A hosszú évek alatt több sikeres játékos került ki a sakkszakkörből.

Az 1970-es évek végén Gyóni István vezetésével sakkszakkör indult a Művelődési Házban. A szakkör hetente két alkalommal működött, és rövidesen nagy népszerűsége tett szert a falu fiataljai körében. A szakkör tagjai között az általános iskola alsó tagozatától egészen a középiskolás korosztályig megtalálhatók voltak a sakkot szerető játékosok. A szakkör nem csak lehetőséget biztosított a játékra, hanem a játék alapvető elemeit, rejtelmait is el lehetett sajátítani. A szakkör rövidesen szakmai műhelyként, baráti közösségként működött. A szakmai felkészülés eredményességét járási, megyei, városi versenyeken való jó részvétel bizonyította. A sakkcsoport magját adó 10-14 éves korosztály az általános iskola befejezését követően továbbtanult és ennek köszönhetően sajnálatos módon a szakkör lassan megszűnt. A szakkör tagjainak teljes névsorát felidézni nem tudjuk. Néhány név: Mozsár Ágnes, Bódi Zsolt, Mozsár Gábor, Mozsár Attila, Szegedi László, ifj. Gyóni István, Gyóni Anett, Medve Béla, Lukács László.

Az 1980-as évek közepétől kezdtünk ismét játszani a Gyöngyös városi körzeti bajnokságban. Ezek közül egyet emelnék ki: 1986 körzeti bajnok Vámosgyörk (Gyóni István, Gyóni Béla, Lóczi István, dr. Csík Béla).

1989-ben ismét a fiatalítással hívtuk fel a figyelmet magunkra. Gyóni István, Gyóni Béla mellett Horváth István és Horváth Ágnes összeállításaú csapat ismét megnyerte a Gyöngyös körzete bajnokságát. Horváth Ágnes ebben az évben végzett az Általános Iskolában, ekkor egymás után háromszor végeztünk az első helyen.

1992-ben mutatkozott be versenyszerűen a vámosgyörki sakk legnagyobb tehetsége, Blaskó István. Alsó tagozatosak versenyében első helyen végzett a járási versenyen. Rövidesen a felnőtt csapatban is játszott, ahol felfigyeltek játékára.

1993-94-95-ben két csapattal indultunk, mindhárom évben a második helyen végzett az első csapat. Ekkor volt a legtöbb játékosunk: Gyóni Béla, Gyóni István, Horváth Ágnes, Miricz Mihály, Blaskó István, Gergely János, Horváth István, Bata János.

1994-ben az Általános Iskola csapata győzött a körzeti versenyen és megyei döntőn negyedik lett. Ebben az évben Blaskó István első lett a felnőttek között a Gyöngyös körzeti egyéni versenyen.

1997-ben a Gyöngyös körzeti bajnokságban szintén első lett Vámosgyörk: Blaskó István, Gyóni Béla, Miricz Mihály, Gyóni István.

Ezután Vámosgyörkön megszűnt a sakkoktatás, nem találtunk megfelelő embert, aki ezt felvállalta volna, ezt a valóban sok évtizedes hagyomány továbbvitelét.

Csapatbajnoki mérkőzésen Gyóni István

Csapatbajnoki mérkőzésen Blaskó István, Gyóni Béla, Gyóni István, Gergely János

*Kutatta, gyűjtötte: Gyóni István
Varga Gyula
Ifj. Szegedi László*

A szakosztály 1985-ben alakult Lukács János vezetésével. A csapat a Gyöngyös város bajnokságban szerepelt, több-kevesebb sikerrel.

Játékosok voltak: Lukács János, Kiss István, Szikszai István, Pacsai János, Elek Károly, Kalocsai András, ifj. Kalocsai András.

Az utánpótlás csapatba a szülők két gyereket tudtak bevonni: Lukács Attilát és Elek Gábort.

1994-től a szakosztályvezetői teendőket Szabó Tamás látja el. A csapat a Gyöngyös városi bajnokságban 1994-99 között minden évben a 2. helyen végzett. Az ezt követő megyei bajnokságokon is elfoglalta a dobogó valamelyik fokát. A nagy pillanat 1999 őszén érkezett el, amikor a csapat kivívta a jogot az NB III-ban való indulásra. Ez azért is nagy dolog, mert a csapatnak nincs saját pályája, hazai mérkőzéseit Gyöngyösön játsza. Jobban megközelítve a tekesportot, a kevésbé ismerőknek: ha a labdarúgásban a hazai pálya előnynek számít, akkor a tekében ez triplán igaz. NB III-ban való szereplés sok 100 km megtételével párosul. Az, hogy eljussunk Debrecenbe, Miskolcra, Nyíregyházára, Sajóbáonyba, Kazincbarcikára stb. Szabó Tamás munkahelyének köszönhető. A Produx Kft. a mikrobuszt megtankolva, ingyen biztosítja a tekecsapat számára. Az NB III. északkeleti csoportjában öt megye (Borsod, Nógrád, Szabolcs, Hajdú-Bihar, Heves) csapatai szerepelnek. Az első évben a csapat a 2. helyet megszerezve meglepetést okozott a nagy múlttal rendelkező csapatok körében. Ez azért is értékes, mert a nemzeti bajnokságban nem szerepel olyan csapat, amely saját pályával nem rendelkezik. A második évben már kivívott tekintéllyel ismét ezüstérmet vehetett át a csapat. A harmadik év gyengébbre sikerült, a 7. hellyel voltunk kénytelenek megelégedni. A negyedik évben visszakapaszkodtunk a 4. helyre. Az ötödik évben sérülésekkel bajlódva a 7. hely jutott. Az eltelt években megismerték Vámosgyörk nevét teke sportágban. A csapatbajnokságon kívül a különböző egyéni versenyeken, kupákon is kiváló eredményeket értek el a vámosgyörki tekések. (Városi egyéni, Alkotmány kupa, Szüreti kupa, Karácsony kupa, Megyei egyéni, Területi egyéni, Téli kupa és Agria kupa stb.) Nincs olyan csapattag, aki ne nyert volna valamilyen egyéni versenyt. Néhány kiemelkedő eredmény: 2002-ben Szabó Tamás a szlovákiai Füleken megrendezett Turul kupán a 4. helyen végzett, mely versenyt egy szlovák junior világbajnok nyert meg. 2003-ban Kunfehértón rendezték meg az országos vidéki egyéni bajnokságot, melyre Lukács Attila szerezte meg az indulás jogát a

bélapátfalvai szuperligások társaságában. A területi versenyekre, melyen öt megye tekései versenyeznek, eljutott Czivinger Dezső, Lakatos Csaba, Lukács Attila, Szűcs István, Szabó Tamás. Sportdiplomáciai területen is értünk el sikereket. Szabó Tamást 2000-ben a Gyöngyös városi tekézők szövetsége elnökhelyettségé, míg 2001-ben a Heves Megyei Szövetség elnökségi tagjává választotta. 2000. október 23-án Vámosgyörk önkormányzata a Sport Díj kitüntetést adományozta a csapatnak. Sajnos saját pályája hiányában az utánpótlás nevelése nem megoldott.

A csapat tagjai:

Álló sor: Lukács Attila, Szabó Tamás, Szűcs István, Czivinger Dezső, Tímár József

Guggoló sor: Lakatos Csaba, Szegedi János

A csapatban szerepelt még Krasnyánszki János

Gyűjtötte: Szabó Tamás
Toma István

Az asztalitenisz is szerves része volt a háború utáni vámosgyörki sportéletnek. Ezt a sportágot is a vasút karolta fel, az akkori állomásfőnök, Halász József támogatásával. A segítség az utaztatásban nyilvánult meg. A jegyet megvették a csapatnak, így részt tudtunk venni a körzet bajnokságában. Többnyire gyöngyösi csapatokkal játszottunk, de voltunk Füzesabonyban, Hatvanban, Jászdózsán is. Eleinte saját magunk gyártotta ütőkkel próbálkoztunk, lomdeszkából kifűrészeltük a lapot, és arra vastag posztót ragasztottunk. Később aztán kaptunk megfelelő gumifelületű ütőket, azokkal már jobban ment a játék. Edzéseinket a Szabó féle vendéglő nagytermében tartottuk, a legjobban játészó Mózár Kálmán vezérletével. Kovács László, Varga Gyula, Tóth Imre, Huszka Tibor alkották a csapatot. A szűkös labdaállományt úgy pótoltuk, hogy amikor egy-egy labda megrepedt, acetonnal többször is megragasztottuk, és így tovább üthettük, míg teljesen szét nem ment. Sokszor szégyelltünk kiállni a mérkőzésekre, hiszen nekünk nem volt sportcipőnk, sportmezünk, utcai ruhában játszottunk, de azért helyálltunk. Nem voltunk utolsók, igaz elsők sem. A sport-szeretet olyanokra is képes volt bennünket rábírn, hogy amikor egy alkalommal Füzesabonyba kellett utaznunk, az akkori pénzsűke miatt az odaútra jegyet kaptunk, de a visszaútra már nem. Úgy oldottuk meg, hogy az induló esti gyors postakocsijának fülkéjére ugráltunk fel a túloldalon, jeges sín párok között. De nem azért aggódtunk, hogy balesetet szenvedünk, hanem azért, hogy nyitva lesz-e a fékfülke ajtaja. Szerencsére nyitva volt, így nem kellett a lépcsőn utaznunk, amit hangos örömrivalgások között vettünk tudomásul. A kocsiban tartózkodó postások el sem tudták képzelni, hogy mi az oka a nagy dorbézolásnak. Ilyen körülmények között 1950-ig működünk, azután szétszóródott a csapat.

Asztaliteniszt szerető fiatalok ezután is voltak a településen, ők az akkori Művelődési Ház színpad mögötti öltözőjében tudtak gyakorolni. Bajnoki rendszerben nem szerepeltek.

Első alkalommal az 1989-90. évi Gyöngyös város körzeti B osztályba nevezett a csapat.

Ifjúsági leány csapat: Surányi Adrien, Medve Edit, Gyóni Melinda

Ifjúsági fiú csapat: Juhász Richárd, Varga Tamás, Varga Zsolt, Révai Attila, Tari Szabolcs, Balázs Róbert, Török Tamás

Felnőtt férfi csapat: Zömbök Jenő, Major Béla, Csoboth Aladár, Pacsai János, Nagy József (Adács), Gyóni György

A 1991-92-es évben a férfi felnőtt csapat 2. helyezést ért el, és ezzel felkerült a Gyöngyös város körzet A osztályába. Hosszú éveken keresztül itt szerepelt több-kevesebb sikerrel. 1997-ben Kárpáti István Karácsondról Vámosgyörkre igazolt, megnyílt a lehetőség a magasabb osztályban való szereplésre. Szakmai tudását átadva a csapat többi tagjának, valamint a tornateremben tartott rendszeres edzések eredményeként az 1998-99. évi bajnokságot megnyerte a csapat és felkerült a Heves Megyei I. osztályba.

Bajnokcsapat tagjai: Kárpáti István, Pacsai János, Varga Tamás, Révai Attila, Gyóni György

A megyei I. osztályban 2002-ig szerepelt a csapat és következő eredményeket érte el:

1999-2000.	Megyei I. osztály csapatbajnokság	IV. hely
2000-2001.	Megyei I. osztály csapatbajnokság	III. hely
2001-2002.	Megyei I. osztály csapatbajnokság	III. hely
2002-ben megszűnt a megyei I. osztály.		

A 2002-2003-as bajnoki évtől ismét a Gyöngyös Város Körzete bajnokságban szerepel a csapat. A tornaterem adta lehetőséget nem igazán használja ki, mert az utánpótlás nevelése több éve hanyatlásnak indult. Többszöri próbálkozás ellenére, melyben segítséget nyújtott Domoszlai Sándor, csak néhány hétig van a fiatalokban kitartás, utána szétszélednek.

2002-2003. Gyöngyös Város körzet csapatbajnokság III. hely

2003-2004. Gyöngyös Város Körzet csapatbajnokság III. hely

1989-től évenként megrendezésre kerülő kupákban, egyéni bajnokságokban (Diák Olimpia, Avar, Mátra, Szüret, T.O.P. 12-ek stb. az ifjú leányok, fiúk, felnőtt férfiak szép számú érmekeket szereztek.

Gyűjtötte: Varga Gyula

Gyóni György

TÁMOGATÓINK:

VÁMOSGYÖRK ÖNKORMÁNYZATA
A VÁMOSGYÖRKI SE
LEGNAGYOBB TÁMOGATJA

**TINTORETTÓ
SÖRÖZŐ**

IPR VÁMOSGYÖRK Rt.
INVEST PETROL REZERVOÁR
VÁMOSGYÖRK TÁROLÓ Rt.

Vámosgyörk és Vidéke Takarékszövetkezet

Andezit KFT. Gyöngyös

Renault „Shick-R” KFT.

Benei BT. Atkár

„Béla 2000” KFT. Vámosgyörk

Aegon RT. Kovács Miklós Gyöngyös

Korrekt Fa BT. Vámosgyörk

Lakatos János Budapest

Matus Miklós Gyöngyös

Csörgő Tibor Visznek

Nagy János Visznek

Hanzerik Vilmos Vámosgyörk

Medve György Vámosgyörk

Sőregi András Vámosgyörk

Juhász József Vámosgyörk

Bardóczi József Gyöngyös

Zsebe Győző Gyöngyös